

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 30 listopada 2005 r., I ACa (...)

w sprawie z powództwa M. M. i S. P.

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W.

o zapłatę

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,
zażalenia powoda M. M. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie i zasądza od skarżącego M. M. na rzecz pozwanego kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda Marka Mazika o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 30 listopada 2005 r. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz art. 424⁶ § 3 k.p.c. i wyjaśnił, że powód M. M. sporządził samodzielnie skargę, mimo że art. 87¹ § 1 k.p.c. wprowadził obowiązkowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, a także przy czynnościach procesowych podejmowanych przez sądem niższej instancji związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 424⁶ § 2 k.p.c., poprzez odrzucenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bez wzywania do uzupełniania braków formalnych pisma procesowego i wniósł o jego zmianę; ewentualnie o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumentacja żalącego zasadza się na przekonaniu, że wadliwość skargi, polegająca na sporządzeniu jej przez powoda, nie mającego w tym zakresie tzw. zdolności postulacyjnej, jest brakiem formalnym i powinna zostać poddana procedurze naprawczej przewidzianej w art. 424⁶ § 2 k.p.c. Tymczasem uchybienie polegające na sporządzeniu skargi przez osobę nie uprawnioną do tego ma zupełnie inny charakter. Nie jest to podlegający usunięciu brak formalny lecz wada zasadnicza, powodująca, że złożona skarga jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997/6-7/77; z dnia 9 maja 2007 r., IV CNP 39/07, nie publ.). Świadczy o tym również odrębne wymienienie w art. 424⁶ § 3 k.p.c. braku zdolności postulacyjnej jako podstawy odrzucenia skargi, obok nieusunięcia braków skargi i nieopłacenia jej. Gdyby uchybienie art. 87¹ § 1 k.p.c. było traktowane przez ustawodawcę jako brak formalny pisma, takie wyróżnienie nie miałoby uzasadnienia.

W konsekwencji zażalenie powoda nie mogło odnieść zamierzonego skutku i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.